

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลแขวงสมุทรปราการ

วันที่ ๑๐ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ความแพ่ง

ระหว่าง	{	นายมานพ		โจทก์
		นายเสกสรรค์	ที่ ๑	
		บริษัทยูโรเวสต์ เอ็นจิเนียริง จำกัด	ที่ ๒	
		บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด (มหาชน)	ที่ ๓	จำเลย

เรื่อง ละเมิด เรียกค่าเสียหาย

โจทก์ฟ้องและแก้ไขคำฟ้องว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ญฉ ๓๓๖๔ กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๒ นาฬิกา โจทก์ขับรถยนต์คันดังกล่าวไปตามถนนแพรงษาหรือถนนพุทธรักษา มุ่งหน้าไปทางถนนตำรุ – บางพลี ซึ่งมีช่องทางเดินรถ ๒ ช่องทางวิ่งสวนกัน เมื่อถึงบริเวณทางเข้าโครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ บ้านเอื้ออาทรแพรงษา ๒ หมู่ ๕ ตำบลแพรงษาใหม่ อำเภอเมืองสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ โจทก์ลดความเร็วของรถยนต์ลง แล้วเลี้ยวขวาข้ามเส้นแบ่งช่องทางเดินรถเข้าไปหยุดบริเวณเกาะกลางระหว่างถนนแพรงษาสายเดิมกับถนนแพรงษาสายที่กำลังสร้างใหม่ และยังไม่เปิดใช้ให้เป็นทางสาธารณะ เพื่อเข้าสู่โครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ ระหว่างนั้นจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกทุกสิบล้อคันหมายเลขทะเบียน ๙๗-๓๖๗๐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์และเป็นนายจ้างของจำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับประกันวินาศภัยรถยนต์บรรทุกทุกสิบล้อคันที่จำเลยที่ ๑ ขับดังกล่าว โดยจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกทุกสิบล้อวิ่งย้อนสวนขึ้นมาตามถนนแพรงษาที่สร้างไม่แล้วเสร็จนั้นด้วยความเร็วสูงตัดหน้ารถยนต์โจทก์ทางด้านขวาในระยะกระชั้นชิดจนเกิดการเฉี่ยวชนได้รับความเสียหายบริเวณฝากระโปรง ไฟหน้าด้านซ้าย – ขวาแตก ไฟตัดหมอกขวาแตกกันชนด้านหน้าแตก คานรับกันชนหน้าแตก ตะแกรงช่องลมกันชนหน้าแตกเป็นต้น ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน ๑๗๑,๖๖๙.๑๔ บาท

- ๒ -

พร้อมดอกเบ็ญจัตถาร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันทำละเมิดเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ

จำเลยที่ ๑ ให้การว่า ตามวันเวลาเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อคันหมายเลขทะเบียน ๙๗ - ๓๗๖๐ กรุงเทพมหานคร ไปตามถนนแพรงษาจากทางสะพานแดงนิคมอุตสาหกรรมบางปู มุ่งหน้าคลองอาเสี้ยนในช่องทางเดินรถที่ ๑ ของถนนแพรงษาที่สร้างขึ้นใหม่ ซึ่งยังไม่เปิดใช้และคู่ขนานไปกับถนนแพรงษาสายเดิม โดยมีเครื่องหมายจราจรแบ่งช่องทางเดินรถอย่างชัดเจนแล้ว ซึ่งระหว่างถนนแพรงษาสายเก่ากับถนนแพรงษาสายใหม่ มีร่องดินและเสาไฟฟ้าส่องสว่างกันไปตลอดแนว เมื่อมาถึงที่เกิดเหตุโจทก์ขับรถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ญช ๓๓๖๔ กรุงเทพมหานคร ออกมาจากช่องทางเดินรถซ้ายสุดของถนนแพรงษาสายเก่าด้วยความประมาท โดยไม่ได้ใช้ความระมัดระวังเพื่อจะกลับรถ ทั้งบริเวณดังกล่าวไม่ได้จัดไว้สำหรับกลับรถหรือเลี้ยวรถไปทางขวา หรือตัดผ่านเข้าไปยังโครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ จำเลยที่ ๑ จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๒ ให้การว่า จำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๒ มีหน้าที่ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อคันหมายเลขทะเบียน ๙๗-๓๖๗๐ กรุงเทพมหานคร วันเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกดังกล่าวไปในทางการจ้างของจำเลยที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๒ ทำสัญญาประกันวินาศภัยไว้กับจำเลยที่ ๓ หากจำเลยที่ ๑ กระทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยที่ ๓ ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายแทนจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกถูกต้องตามกฎหมายจราจรที่เจ้าพนักงานกำหนดให้เดินรถบรรทุกได้และได้ใช้ความระมัดระวังแล้ว โจทก์เป็นฝ่ายประมาทเลินเล่อ จำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง

จำเลยที่ ๓ ให้การว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุม เพราะไม่ได้บรรยายให้แจ้งชัดว่า จำเลยที่ ๓ กับจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ มีนิติสัมพันธ์กันตามกฎหมายอย่างไร ที่จะทำให้ จำเลยที่ ๓ ต้องร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบต่อโจทก์ เหตุตามฟ้องไม่ได้เกิดจากความประมาทของจำเลยที่ ๑ แต่เกิดจากความประมาทของโจทก์ที่ขับรถยนต์เข้ามาแย่งรถกันกลางระหว่างถนนแพรงษาสายเก่ากับถนนแพรงษาสายใหม่ โดยไม่ได้ปฏิบัติตามกฎจราจร ในลักษณะแทรกตัวระหว่างรถยนต์บรรทุกคันที่อยู่ด้านหน้ากับรถยนต์บรรทุกคันที่จำเลยที่ ๑ ขับ เพื่อเข้าไปยังโครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ ทั้งๆ ที่จำเลยที่ ๑ ได้ให้สัญญาณเตือนด้วยเสียงแตรแล้ว แต่โจทก์ยังคงขับรถยนต์ออกมา เหตุเฉี่ยวชนจึงเกิด

- ๓ -

จากความประมาทของโจทก์เอง เมื่อจำเลยที่ ๑ ไม่ได้เป็นฝ่ายประมาท จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ด้วย ขอให้ยกฟ้อง

พิเคราะห์พยานหลักฐานที่โจทก์และจำเลยที่ ๓ นำสืบโดยตลอดแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ยุติเบื้องต้นว่า โจทก์เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์รถยนต์คันหมายเลขทะเบียน ญฉ ๓๓๖๔ กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างจำเลยที่ ๒ และเป็นผู้ขับรถยนต์บรรทุกสิบล้อคันหมายเลขทะเบียน ๙๗ - ๓๖๗๐ กรุงเทพมหานคร จำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับประกันวินาศภัย รถยนต์บรรทุกสิบล้อคันที่จำเลยที่ ๑ ขับในวันเกิดเหตุตามกรมธรรม์ประกันภัยเอกสารหมายเลข ล.๔ วันเวลาเกิดเหตุโจทก์ขับรถยนต์ไปตามถนนแพรงษา จากทางด้านถนนสุขุมวิทมุ่งหน้าถนนตำรุ - บางพลี เมื่อถึงหน้าโครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ บ้านเอื้ออาทรแพรงษา ๒ โจทก์หยุดรถบริเวณเกาะกลางระหว่างถนนแพรงษาสายเดิมกับถนนแพรงษาสายใหม่ซึ่งสร้างยังไม่แล้วเสร็จเพื่อเข้าสู่โครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ ในลักษณะเดียวกับภาพถ่ายหมายเลข จ.๘ แผ่นแรก ขณะเดียวกัน จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกคันดังกล่าวมาตามถนนแพรงษาจากทางด้านถนนสุขุมวิทมุ่งหน้าถนนตำรุ - บางพลี แต่ก่อนถึงหน้าโครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ จำเลยที่ ๑ ขับรถเลี้ยวขวาเข้าสู่ถนนแพรงษาสายใหม่ซึ่งสร้างยังไม่แล้วเสร็จและยังไม่ได้เปิดใช้เป็นทางสาธารณะในลักษณะเดียวกับภาพถ่ายหมายเลข จ.๗ แผ่นแรก เมื่อถึงบริเวณที่เกิดเหตุได้เฉี่ยวชนรถยนต์ของโจทก์ตามร่องรอยที่ปรากฏในภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๑ คดีมีปัญหาวินิจฉัยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องว่าจำเลยที่ ๑ เป็นลูกจ้างของจำเลยที่ ๒ และเป็นผู้ขับรถยนต์บรรทุกคันหมายเลขทะเบียน ๙๗-๓๖๗๐ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของจำเลยที่ ๒ โดยจำเลยที่ ๒ ได้เอาประกันภัยไว้กับจำเลยที่ ๓ วันเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกคันดังกล่าวเฉี่ยวชนรถยนต์ของโจทก์จนได้รับความเสียหาย ฟ้องโจทก์จึงได้แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหา คำขอบังคับและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาแล้ว ฟ้องโจทก์จึงไม่เคลือบคลุมปัญหาวินิจฉัยประการต่อไปว่า จำเลยที่ ๑ กระทำละเมิดต่อโจทก์หรือไม่ โจทก์มีตัวโจทก์เบิกความว่า ขณะเกิดเหตุโจทก์ลดความเร็วของรถยนต์ลงเพื่อเลี้ยวขวาเข้าสู่โครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ โดยดูรถที่วิ่งมาในช่องทางเดินรถสวนแล้ว เมื่อเห็นว่าปลอดภัยจึงขับรถเลี้ยวขวาไปหยุดบริเวณเกาะกลางถนนและชะลอความเร็วของรถลงเพื่อตัดข้ามถนนแพรงษาซึ่งกำลังสร้างใหม่ เข้าสู่โครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ ขณะเดียวกัน

- ๔ -

จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกทุกคันเกิดเหตุมาตามถนนแพรกษาที่กำลังสร้างไม่แล้วเสร็จ มุ่งหน้าไปทางถนนตำหุ - บางพลี โดยวิ่งย้อนเส้นทางและตัดหน้ารถยนต์ของโจทก์ กระชั้นชิด จนเฉี่ยวชนรถยนต์ของโจทก์ที่บริเวณด้านหน้าได้รับความเสียหาย ส่วนจำเลยที่ ๑ ไม่นำพยานเข้าสืบ เห็นว่า ถนนแพรกษาหรือถนนพุทธรักษา มีจุดเริ่มต้นจากถนน สุขุมวิท จดถนนตำหุ - บางพลี ระยะทางประมาณ ๙ กิโลเมตร โดยช่วงระหว่างหน้าวัด แพรกษาถึงถนนตำหุ - บางพลี มีช่องทางเดินรถไปกลับฝั่งละ ๑ ช่องทางต่อมาองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ ได้ก่อสร้างถนนแพรกษาขึ้นอีกหนึ่งสาย มี ๓ ช่องทางเดินรถ โดยขนานไปกับถนนแพรกษายเดิมและขยายช่องทางเดินรถ ในถนนแพรกษายเดิมขึ้นอีกหนึ่งช่องทาง ขณะเกิดเหตุถนนแพรกษายใหม่ยังสร้าง ไม่แล้วเสร็จและยังไม่ได้เปิดใช้เป็นทางสาธารณะ แต่บางช่วงได้ตีเส้นแบ่งช่องทางเดินรถ และกำหนดเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางไว้แล้ว โดยกำหนดให้ถนนแพรกษายใหม่ เดินรถทางเดียว เริ่มจากทางด้านถนนตำหุ - บางพลี มุ่งหน้าถนนสุขุมวิท บางช่วงติดตั้ง ป้ายสัญญาณจราจรเป็นจุดกลับรถตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๗ แผ่นที่ ๓ ส่วนบริเวณที่ เกิดเหตุมีเกาะกลางเพื่อให้รถยนต์สามารถเลี้ยวเข้าสู่โครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ บ้านเอื้ออาทรแพรกษา ๒ ได้ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๘ แผ่นแรก ซึ่งถนนแพรกษาย ใหม่นี้ นายสังวาลย์ พยานโจทก์ซึ่งเป็นนิติกรขององค์การบริหารส่วนจังหวัด สมุทรปราการ เบิกความว่า ช่วงเกิดเหตุถนนที่สร้างขึ้นใหม่ มีป้ายเขียนว่าทางกำลัง ก่อสร้าง ยังไม่เปิดเป็นทางสาธารณะ และตอบนายจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ถ้ามั่นว่า ถนนที่เกิดเหตุช่วงดังกล่าวยังไม่ได้เปิดใช้อย่างเป็นทางการ แต่ประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนน เข้าไปใช้ตามวิสาสะได้ ดังนั้น ถนนแพรกษาที่สร้างขึ้นใหม่นี้ แม้บางช่วงพื้นผิวถนน จะสร้างเสร็จแล้ว แต่ก็หาได้หมายความว่าองค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรปราการ อนุญาตให้ประชาชนเข้าไปใช้ได้อย่างทางสาธารณะ เพราะเมื่อการก่อสร้างไม่แล้วเสร็จ สมบูรณ์ หากอนุญาตให้ประชาชนเข้าไปใช้เส้นทางดังกล่าว ก็อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุ ถึงชีวิตได้ ซึ่งข้อเท็จจริงก็ได้ความจากนายสังวาลย์ตอบนายจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ถ้ามั่นว่า ก่อนเกิดเหตุคดีนี้ชายวัยรุ่นขับรถจักรยานยนต์แข่งกันบนถนนที่กำลังสร้าง ขึ้นใหม่ซึ่งยังไม่ได้เปิดใช้เป็นทางสาธารณะ จนไปชนกับแท่งปูนแบรีเออร์ที่กั้นทาง ถึงแก่ความตาย จึงสนับสนุนให้เห็นว่า การที่หน่วยงานของรัฐมีป้ายแจ้งเตือน ให้ประชาชนที่ฝ่าฝืนเข้าไปใช้เส้นทางดังกล่าวทราบว่า ทางกำลังก่อสร้าง ยังไม่เปิดใช้

- ๕ -

เป็นทางสาธารณะ ก็เป็นการเตือนให้ตระหนักถึงสิทธิในการใช้เส้นทางดังกล่าว รวมทั้งภัยอันตรายที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการใช้รถใช้ถนนนั้น และเมื่อพิจารณาสภาพการก่อสร้างและพื้นผิวถนนตามภาพถ่ายหมาย จ.๕ ถึง จ.๑๑ ก็พบว่าบางช่วงอยู่ระหว่างปรับพื้นผิวถนน บางช่วงก่อสร้างพื้นผิวจราจรแล้วเสร็จ บางช่วงมีแท่นปูนแบริเออร์กั้นกลางถนนเพื่อมิให้รถทุกชนิดเข้า บางช่วงแนวเกาะกลางถนนแพรกษาทั้งสองสายมีการวางท่อก๊าซและป้ายโครงการไว้ด้วย ดังนั้น เมื่อการก่อสร้างยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ และยังไม่ได้อนุญาตให้ใช้ในลักษณะเป็นทางสาธารณะ ประชาชนที่ถือวิสาสะเข้าไปใช้เส้นทางดังกล่าว จะต้องใช้ความระมัดระวัง ไม่กระทำการโดยประมาทเลินเล่อหรือขับรถด้วยความเร็วสูงและจะต้องปฏิบัติตามเครื่องหมายจราจรที่กำหนดไว้ในเส้นทางนั้นด้วย ไม่ว่าจะเป็นเครื่องหมายจราจรที่อยู่บนพื้นผิวถนน ขอบทางหรือป้ายสัญญาณจราจรที่ติดตั้งตามแนวถนน ทั้งนี้เพื่อความปลอดภัยของประชาชนโดยรวม เฉพาะอย่างยิ่งการขับรถฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรโดยการขับย้อนเส้นทางเดินรถ ก็ต้องยิ่งใช้ความระมัดระวังเป็นพิเศษ เพราะการกระทำดังกล่าวนอกจากจะมีเจตนาฝ่าฝืนกฎจราจรอย่างชัดแจ้งแล้ว ยังถือเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันมีลักษณะเป็นภัยอันตรายต่อประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนโดยรวมและมีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดอุบัติเหตุขึ้นได้ทุกขณะ เช่นเดียวกับคดีนี้ได้ความจากโจทก์ว่า ขณะหยุดรถบริเวณเกาะกลางเพื่อจะขับเข้าสู่ถนนที่สร้างขึ้นใหม่เข้าสู่โครงการหมู่บ้านการเคหะแห่งชาติ โจทก์ใช้ความระมัดระวังในการดูรถที่วิ่งอยู่บนถนนที่สร้างใหม่แล้ว แต่จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกด้วยความเร็วสูงย้อนเส้นทางมาตามถนนที่สร้างขึ้นใหม่เฉี่ยวชนรถยนต์ของโจทก์ที่บริเวณด้านหน้า ซึ่งการกำหนดเส้นทางเดินรถนี้นายสังวาลพยานโจทก์เปิดเผยความสนับสนุนว่าถนนแพรกษาที่สร้างใหม่หากเปิดใช้เป็นทางสาธารณะแล้วจะต้องขับรถมุ่งหน้าไปทางถนนสุขุมวิทเพียงทิศทางเดียว โดยมีป้ายกลับรถและสัญลักษณ์บนพื้นถนนกำหนดทิศทางเดินรถไว้แล้ว ประเด็นนี้จำเลยทั้งสามให้การต่อสู้ว่าจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกอยู่ในช่องทางเดินรถที่หนึ่งของถนนแพรกษาที่สร้างใหม่ โดยมีเครื่องหมายจราจรแบ่งช่องทางเดินรถชัดเจนแต่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กลับไม่นำพยานหลักฐานเข้าสืบ เพื่อสนับสนุนให้เห็นว่าช่องทางเดินรถที่จำเลยที่ ๑ ขับอยู่นั้น มีเครื่องหมายจราจรกำหนดทิศทางให้รถสามารถวิ่งได้ตั้งที่ให้การต่อสู้ไว้ ส่วนจำเลยที่ ๓ มีพยานเอกสารเป็นแผนที่เกิดเหตุหมายเลข ล.๗ มายืนยันโดยมีนายพงศ์คณิน พนักงานตรวจสอบอุบัติเหตุของจำเลยที่ ๓ เบิกความ

- ๖ -

สนับสนุนว่า เมื่อไปถึงที่เกิดเหตุได้จัดทำแผนที่ดังกล่าวไว้ เมื่อพิจารณาแผนที่ที่พยานจัดทำพบว่ามีเครื่องหมายลูกศรกำกับช่องทางเดินรถบนถนนแพรงษาทั้งสองสายในลักษณะที่แต่ละสายกำหนดทิศทางให้รถสามารถวิ่งสวนกันได้ แต่เมื่อนำมาพิจารณาเปรียบเทียบกับภาพถ่ายเครื่องหมายจราจรที่ปรากฏบนพื้นทางของถนนแพรงษาที่สร้างใหม่ตามหมาย จ.๗ พบเครื่องหมายจราจรบนพื้นทางและป้ายสัญญาณจราจรที่กำหนดให้รถที่วิ่งตามถนนแพรงษาที่สร้างใหม่เดินได้ทางเดียว โดยเริ่มจากทางด้านถนนตำรุ - บางพลีมุ่งหน้าไปทางถนนสุขุมวิท พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๓ ที่นำสืบมาจึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ แต่พยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักให้รับฟังได้มากกว่าเมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่าจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกวิ่งย้อนเส้นทางมาตามถนนแพรงษาที่สร้างใหม่และยังไม่เปิดใช้เป็นทางสาธารณะ โดยจุดที่จำเลยที่ ๑ ขับเบี่ยงเข้ามานั้นมีลักษณะเช่นเดียวกับที่ปรากฏในภาพถ่ายหมาย จ.๗ แผ่นแรก และบริเวณดังกล่าวมีเครื่องหมายจราจรกำหนดให้เป็นจุดกลับรถของรถที่วิ่งมาตามถนนแพรงษาที่สร้างใหม่จากทางด้านถนนตำรุ - บางพลีมุ่งหน้าถนนสุขุมวิท ย่อมถือว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ขับรถด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และการขับรถในลักษณะฝ่าฝืนกฎจราจรเช่นนี้ จำเลยที่ ๑ ย่อมตระหนักดีอยู่แล้วว่าหากขับรถบรรทุกเบี่ยงเข้ามาในช่องสำหรับกลับรถตามภาพถ่ายหมาย จ.๗ แผ่นแรก อาจเกิดการเฉี่ยวชนรถที่กำลังกลับในจุดนั้นได้ ซึ่งสาเหตุที่จำเลยที่ ๑ ขับรถเบี่ยงเข้ามาในช่องสำหรับกลับรถนั้นได้ความจากนายพงศ์ศนิ น พยานจำเลยที่ ๓ ตอบโจทก์ถามค้านว่า จำเลยที่ ๑ แจ้งว่าขับรถมาตามถนนพุทธรัชามุ่งหน้าไปทางถนนตำรุ-บางพลี เนื่องจากเส้นทางดังกล่าวการจราจรหนาแน่น รถค่อนข้างติด จำเลยที่ ๑ จึงเบี่ยงขึ้นมาขับบนถนนที่สร้างไม่แล้วเสร็จเพื่อออกถนนตำรุ - บางพลีเพราะสภาพถนนโล่งกว่า ก็ยอมบ่งชี้ให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ซึ่งนอกจากจะเป็นคนมั่งงายไม่มีระเบียบวินัยในการใช้รถใช้ถนน ไม่ใยดีต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้อื่นแล้ว ยังมีเจตนาฝ่าฝืนเครื่องหมายจราจรและสมัครใจเข้าเสี่ยงภัยหรือเข้าไปเป็นผู้ก่อภัยที่จะเกิดขึ้นในข้างหน้าอีกด้วย เมื่อจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกเฉี่ยวชนรถยนต์ของโจทก์ที่หยุดตรงเกาะกลางถนน แม้ส่วนหน้ารถยนต์ของโจทก์จะล้ำเข้าไปในช่องทางเดินรถที่จำเลยที่ ๑ ขับอยู่ก็ตาม ก็ถือว่าจำเลยที่ ๑ เป็นผู้สมัครใจเข้าไปก่อภัยแต่แรกทั้งเมื่อพิจารณาภาพถ่ายบริเวณที่เกิดเหตุหมาย จ.๑๑ ภาพที่ ๑ พบเศษวัสดุรถยนต์ของโจทก์ตกอยู่ในช่องทางเดินรถใกล้ขอบทาง

- ๗ -

แนวเส้นสีเหลืองทึบ น่าเชื่อว่าเป็นจุดที่เฉี่ยวชนประกอบสภาพความเสียหายรถยนต์ของโจทก์ตามภาพถ่ายหมายเลข ๑๑ ภาพที่ ๒ ที่ ๔ และที่ ๘ ซึ่งเกิดความเสียหายหนัก โดยเริ่มที่มุมหน้าด้านขวาในลักษณะฉีกออกไปด้านซ้าย และสภาพความเสียหายรถยนต์บรรทุกคันที่จำเลยที่ ๑ ขับตามภาพถ่ายหมายเลข ๘ ที่มีเพียงรอยครูดบริเวณล้อหลังด้านซ้าย โดยที่เกิดเหตุไม่พบร่องรอยห้ามล้อรถยนต์บรรทุกคันที่จำเลยที่ ๑ ขับ และพิจารณาประกอบคำพยานโจทก์ปากนางสาวนุชนารถ ที่ตอบทนายจำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ถ้ามั่นใจว่า เห็นจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกมาด้วยความเร็วสูงและเห็นโจทก์หยุดรถบริเวณเกาะกลางถนน จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกทุกหลบรถยนต์ของโจทก์ โดยส่วนท้ายเฉี่ยวชนด้านหน้ารถยนต์ของโจทก์ แล้วขับพุ่งมายังจุดที่พยานหยุดรถอยู่ พยานยังกล่าวว่าจำเลยที่ ๑ จะขับรถพุ่งมาชนด้วยแล้ว น่าเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์บรรทุกมาในช่องทางนั้นด้วยความเร็วสูง เมื่อใกล้บริเวณที่เกิดเหตุไม่ได้ชะลอความเร็วหรือขับหลบเข้าไปใช้ช่องทางเดินรถอีกช่องทางหนึ่ง แต่กลับใช้วิธีขับเบี่ยงตัวรถออกไปทางขวาเล็กน้อยเพื่อให้ส่วนหน้าของรถยนต์บรรทุกไม่ชนรถยนต์ของโจทก์ แต่ด้วยช่วงความยาวของตัวรถยนต์บรรทุกประกอบกับความเร็วที่ขับมา ทำให้ส่วนท้ายรถยนต์บรรทุกไม่พ้น จึงเฉี่ยวชนด้านหน้ารถยนต์ของโจทก์ ดังนั้น ที่จำเลยที่ ๓ ให้การต่อสู้ว่า โจทก์พยายามขับรถยนต์แทรกกระหว่างรถยนต์บรรทุกคันหน้ากับรถยนต์บรรทุกคันที่จำเลยที่ ๑ ขับ จึงทำให้เกิดการเฉี่ยวชนขึ้น จำเลยที่ ๓ ก็มีได้นำสืบให้ปรากฏข้อเท็จจริง เช่นนั้น ทั้งตามบันทึกถ้อยคำการเกิดเหตุของจำเลยที่ ๑ เอกสารหมายเลข ๖ ก็ไม่ปรากฏเหตุการณ์ดังกล่าว ข้ออ้างของจำเลยที่ ๓ จึงไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เหตุเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของจำเลยที่ ๑ ฝ่ายเดียว เมื่อจำเลยที่ ๑ เป็นฝ่ายกระทำละเมิด จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ จำเลยที่ ๒ ในฐานะนายจ้างของจำเลยที่ ๑ และขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ขับรถไปในทางการจ้างของจำเลยที่ ๒ จำเลยที่ ๒ จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยที่ ๑ ด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๔๒๕ เมื่อจำเลยที่ ๓ เป็นผู้รับประกันวินาศภัยรถยนต์บรรทุกคันที่จำเลยที่ ๑ ขับและขณะเกิดเหตุการณ์ยังมีผลบังคับตามเอกสารหมายเลข ๔ จำเลยที่ ๓ จึงต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๘๘๗ ปัญหาวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า จำเลยทั้งสามต้องรับผิดชอบต่อโจทก์เพียงใด โจทก์นอกจากจะอ้างตนเองเบิกความว่า หลังเกิดเหตุโจทก์เสียค่าตรวจสภาพรถ

- ๘ -

ณ จุดเกิดเหตุ ๑,๐๐๐ บาท ค่าขนย้ายรถยนต์จากจุดเกิดเหตุไปยังอู่ซ่อมรถ ๑,๘๐๐ บาท ค่าซื้ออะไหล่รถยนต์เพื่อให้ช่างทำการซ่อมแซมรถยนต์ทั้งหมด ๕๓,๒๗๖.๑๔ บาท ค่าแรงซ่อมรถยนต์และทำสี ๒๕,๐๐๐ บาท ค่าตรวจระบบแก๊ส ๓,๓๙๓ บาท และค่าขาดประโยชน์จากการใช้รถ โดยระหว่างซ่อมได้เช่ารถยนต์มาใช้เป็นเงิน ๓๗,๒๐๐ บาท แล้ว โจทก์ยังมีพยานเอกสารหมาย จ.๑๓ ถึง จ.๑๘ มาสนับสนุนอีกด้วย เมื่อตรวจดูเอกสารดังกล่าว พบว่าทุกรายการเกี่ยวเนื่องกับการซ่อมรถยนต์ของโจทก์ช่วงหลังเกิดเหตุ แต่เอกสารหมาย จ.๑๕ แผ่นที่ ๖ รายการผ้าเบรคหน้า - หลัง จำนวน ๑,๔๕๐ บาท และผ้าดิสเบรคหลัง ๑,๘๐๐ บาท นั้น เมื่อพิเคราะห์ความเสียหายรถยนต์ของโจทก์ ซึ่งได้รับความเสียหายบริเวณด้านหน้ารถยนต์ ค่าอะไหล่ซึ่งเป็นผ้าเบรคหลังทั้งสองรายการรวม ๒,๕๒๕ บาท จึงไม่ได้เป็นผลสืบเนื่องจากการกระทำละเมิดของจำเลยที่ ๑ จึงไม่กำหนดให้ ส่วนรายการอื่นนอกจากนี้ จำเลยทั้งสามไม่นำสืบหักล้างให้ปรากฏข้อเท็จจริงเป็นอย่างอื่น เชื่อว่าโจทก์ได้เสียค่าใช้จ่ายอันเป็นค่าตรวจสภาพรถ ค่าลากจูงรถ ค่าแรงซ่อมรถ ค่าตรวจระบบแก๊ส ค่าเช่ารถและค่าซื้ออะไหล่รถดังกล่าวรวมเป็นเงิน ๑๑๙,๑๔๔.๑๔ บาท จริง สำหรับค่าเสื่อมสภาพที่โจทก์ฟ้องเรียกมาเป็นเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท นั้น แม้รถยนต์ของโจทก์จะถูกจำเลยที่ ๑ กระทำละเมิดทำให้ได้รับความเสียหายที่บริเวณด้านหน้ารถยนต์ก็ตาม แต่เมื่อรถยนต์ของโจทก์ผ่านการใช้งานมาก่อนเกิดเหตุประมาณ ๔ ปี ย่อมมีการเสื่อมสภาพไปตามอายุการใช้งานปกติ และแม้โจทก์จะมีนายเซน ซึ่งประกอบอาชีพรับซื้อขายรถยนต์มือสองมาประเมินราคาว่ารถยนต์รุ่นเดียวกับโจทก์หากประสบอุบัติเหตุมีการซ่อมใหญ่จะทำให้มีค่าเสื่อมสภาพเป็นเงินประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ก็ตาม แต่การประเมินค่าเสื่อมสภาพนั้น เป็นการประเมินตามความเห็นของโจทก์และนายเซนเท่านั้น ไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานการประเมินของผู้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทางเทคโนโลยียานยนต์ที่เชื่อถือได้ ทั้งอาจมีข้อเท็จจริงอื่นที่มีผลต่อการเสื่อมสภาพอีก จึงไม่อาจรับฟังเป็นที่ยุติได้ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาลักษณะการเฉี่ยวชนและสภาพรถยนต์ของโจทก์ที่ได้รับความเสียหายโดยมีการซ่อมแซมด้วยอะไหล่หลายรายการเช่นนี้ ย่อมมีผลกระทบต่อโครงสร้างและระบบการทำงานของเครื่องยนต์ได้ และย่อมมีผลทำให้รถยนต์ของโจทก์เสื่อมสภาพมากกว่าการใช้งานปกติทั่วไป เมื่อความเสียหายส่วนนี้เกิดขึ้นและมีอยู่จริง เห็นสมควรกำหนดค่าเสื่อมสภาพเป็นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท แต่ที่โจทก์ฟ้องขอให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันรับผิดชอบ

- ๙ -

ต่อโจทก์ชำระดอกเบี้ยนับแต่วันทำละเมิดนั้น จำเลยที่ ๓ เป็นเพียงผู้รับประกันภัยซึ่งมีความผูกพันที่จะต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความวินาศภัยอันเกิดขึ้นตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ ไม่ใช่ผู้ทำละเมิดหรือต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้ทำละเมิดอย่างลูกหนี้ร่วม เมื่อกรมธรรม์เพียงแต่กำหนดวงเงินความเสียหายที่จำเลยที่ ๓ จะต้องรับผิดชอบโดยมิได้ระบุให้จำเลยที่ ๓ ร่วมรับผิดชอบเช่นเดียวกับผู้ทำละเมิด จำเลยที่ ๓ จึงไม่ต้องรับผิดชอบในดอกเบี้ยนับแต่วันที่ทำละเมิด ประกอบกับหนี้หรือค่าสินไหมทดแทนตามสัญญาประกันภัยมิได้กำหนดเวลาชำระหนี้ไว้ตามวันแห่งปฏิทินและโจทก์ไม่ได้ทวงถามให้จำเลยที่ ๓ ชำระหนี้ กรณียังถือไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๓ ตกเป็นผู้ผิดนัดชำระหนี้ก่อนที่โจทก์จะนำคดีมาฟ้อง จำเลยที่ ๓ จึงต้องรับผิดชอบใช้ดอกเบี้ยตั้งแต่วันฟ้องเป็นต้นไป

พิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงินจำนวน ๑๖๔,๑๔๔.๑๔ บาท แก่โจทก์ โดยให้จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ร่วมกันชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และให้จำเลยที่ ๓ ชำระดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๙) เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ ๖,๐๐๐ บาท./

นายณัฐพงษ์ สมศักดิ์